

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Депутатська фракція Політичної партії "Об'єднання "САМОПОМІЧ"

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: (044) 255-26-34, тел./факс: 255-24-64

№ 04-04/05-219 (222982)

"23" 09 2016 р.

**Прем'єр-Міністру України
Гройсману В. Б.**

*Щодо фінансової кризи
в теплоенергетиці та
заходів її подолання*

Вельмишановний пане Прем'єр-Міністре!

1. Для вчасного початку опалювального сезону теплопостачальні підприємства повинні до 1 жовтня укласти договори з ПАТ НАК «Нафтогаз України» на постачання природного газу для потреб населення. «Нафтогаз» направив підприємствам додаткову угоду, в якій пунктом 6.1 та 11.3 нав'язуються дискримінаційні положення. ТКЕ мають сплачувати неустойку та інші штрафні санкції в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, 3% річних а також інфляційні збитки, на всю заборгованість, в тому числі на заборгованість, яка утворилася через невчасні відшкодування державою пільг та субсидій.

Мінрегіонбуд надав Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування та ЖКГ інформацію про те, що станом на 1.08.2016 р. борг держави по пільгах і субсидіях перед ТКЕ становить 1 млрд грн. Підприємства дають інформацію, що заборгованість становить 2 місяці. В очікуванні, що 70% населення буде користуватися пільгами та субсидіями, у підприємств не вистачить власних коштів покривати борги держави.

1.1 Необхідно:

А) Терміново вжити заходів щодо припинення тиску з боку Нафтогазу на теплопостачальні підприємства та нав'язування в договорах невигідних умов для підприємств шляхом покладення на них відповідальності за заборгованість, яка виникає через невчасні розрахунки держави (зокрема пункт 6.1 та 11.3).

ДЕПАРТАМЕНТ ДОКУМЕНТОБЕЗПЕКИ ТА КОНТРОЛЮ
СЕКРЕТАРІАТУ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

№34470/0/1-16 від 23.09.2016

37

15:01:21

M2

37

0307

Б) Виключити пункт 43 Примірного договору про постачання природного газу виробникам теплової енергії для виробництва теплової енергії, затвердженого постановою КМУ від 29 квітня 2016 року №357, щодо не нарахування штрафних санкцій на заборгованість, що виникає через невчасні відшкодування держави за пільги та субсидії.

2. Теплопостачальні підприємства повинні до 1 жовтня укласти договори з ПАТ НАК «Нафтогаз України» на постачання природного газу для потреб бюджетних організацій. «Нафтогаз» направив підприємствам додаткову угоду, в якій окрім не вигідних норм пункту 6.1, ціна продажу газу становить 5635,00 грн за тис. м³. Ця ціна не була врахована НКРЕКП при коригуванні тарифів на теплову енергію. Тариф на теплову енергію порахований з врахуванням ціни газу в розмірі 4 994,00 гривні за тис.м³, тобто, за ціною реалізації для потреб населення.

Підприємства повинні укласти цей договір, або змінити постачальника за умови відсутності заборгованості з 1 жовтня 2015 року за газ. Таких підприємств, які змінили постачальника, одиниці (наприклад, Київенерго). При цьому, ринкова ціна газу коливається саме в цьому діапазоні, тобто від 5635 грн за тис.м³ і, укладаючи зараз договори на постачання газу для бюджетних установ, підприємства планово стають збитковими.

2.1 Необхідно:

А) Терміново вжити заходів щодо коригування тарифів на теплову енергію для бюджетних установ з врахуванням ринкової ціни газу для кожного суб'єкта господарювання залежно від постачальника та за наявності підтверджувального документу про проведення конкурсу (де це можливо).

Б) Терміново внести зміни в Постанову КМУ «Про затвердження порядку створення страхового запасу природного газу» від 30 вересня 2015 року №795 та змінити розмір страхового запасу природного газу, що створюється постачальником, з 50 відсотків запланованих місячних обсягів поставки постачальником природного газу споживачам на наступний місяць до 10 відсотків. Ця норма міститься в проекті закону №3617 та підтримана профільним комітетом Верховної ради – законопроект поставлений в порядок денний на 23.09.2016. Це дозволить незалежним постачальникам газу зменшити витрати на залучення кредитів і формування страхового фонду та зменшити ціну газу.

3. Додаткові угоди на постачання природного газу для потреб населення та бюджетних організацій, які описані вище, містять пункт 6.3. про порядок погашення заборгованості за минулі періоди та/або заборгованості із сплати пені, штрафів, інфляційних нарахувань, відсотків річних та судового збору. Цей порядок передбачає, що «грошова сума, яка надійшла від споживача, погашає вимоги постачальника у такій черговості незалежно від призначення платежу, визначеного споживачем:

1) у першу чергу відшкодовуються витрати постачальника, пов'язані з одержанням виконання;

2) у другу - сплачуються інфляційні нарахування, відсотки річних, пені, штрафи;

3) у третю чергу - погашається основна сума заборгованості.

Мінрегіонбуд надав Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування та ЖКГ інформацію про те, що станом на 1.08.2016 р. борг теплопостачальних підприємств перед Нафтогазом становить 18,9 млрд грн. Із них 4,353 млрд грн – це різного роду штрафні санкції. Це означає, неможливість, навіть теоретичну, уникнути заборгованості з поточних нарахувань та відповідно, нарахування пені, штрафів тощо. Звертаємо увагу, що сума штрафних санкцій, нарахованих Нафтогазом на заборгованість теплопостачальних підприємств лише за період з 1.01.2016 – 1.08.2016 зросла з 3,5 млрд. грн. до 4,353 млрд. грн.

Також, звертаємо увагу, що це положення пункту 6.3 договору **суперечить принципу** бюджетної системи України щодо **цільового використання бюджетних коштів** – «бюджетні кошти використовуються тільки на цілі, визначені бюджетними призначеннями та бюджетними асигнуваннями». «Бюджетне асигнування - повноваження розпорядника бюджетних коштів, надане відповідно до бюджетного призначення, на взяття бюджетного зобов'язання та здійснення платежів, яке має кількісні, часові та цільові обмеження». Субвенції на оплату пільг та субсидій таким чином будуть спрямовуватися не на погашення поточної заборгованості споживачів за послуги теплопостачання, а в рахунок погашення штрафів тощо у т.ч.

3.1 Необхідно:

А) Терміново вжити заходів щодо припинення тиску з боку Нафтогазу на теплопостачальні підприємства та нав'язування в договорах умов щодо черговості погашення заборгованості незалежно від призначення платежу, визначеного споживачем при здійсненні розрахунків за кошти державного бюджету України в частині пільг та субсидій (зокрема пункт 6.3).

Б) Виключити пункт 31 Примірною договору про постачання природного газу виробникам теплової енергії для виробництва теплової енергії, затвердженого постановою КМУ від 29 квітня 2016 року №357 щодо черговості погашення заборгованості теплопостачальним підприємством.

4. Застосування клірингової системи проведення розрахунків за зобов'язаннями держави з пільг та субсидій відповідно до вимог Постанови Кабінету Міністрів України від 11 січня 2005 р. № 20 «Про затвердження Порядку перерахування деяких субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг, субсидій та компенсацій» є вкрай дискримінаційним по відношенню до підприємств ТКЕ і суперечить вимогам частини четвертої статті 13 Конституції України щодо недопустимості запровадження економічної преференції для окремої категорії суб'єктів господарювання.

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2005 р. № 20 «Про затвердження Порядку перерахування деяких субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг, субсидій та компенсацій» визначено Порядок перерахування субвенцій на надання пільг та субсидій, в тому числі для тепло та водопостачання.

Зазначений порядок зокрема передбачає клірингові розрахунки за схемою підписання актів звіряння, які визначають величину щомісячного споживання ресурсів і спільних протокольних рішень всіх учасників розрахунків. Завершенням розрахунків вважається зарахування коштів на рахунки НАК «Нафтогаз України».

Тобто, НАК Нафтогаз на сьогодні є кінцевим учасником взаєморозрахунків і одноосібно має можливість розрахунків по власним поточним зобов'язанням перед Держбюджетом з ПДВ та ренти за рахунок пільг та субсидій.

На сьогодні пільги та субсидії складають близько 70-75% корисного відпуску теплової енергії споживачам і у разі зростання цього показника у НАК Нафтогазу може не залишитися ресурсів для проведення пільг та субсидій по постанові КМУ від 11 січня 2005 р. № 20 і, в свою чергу, підприємства теплокомуненерго завжди залишатимуться боржниками перед НАК Нафтогазом. Також, доля субсидій в деяких регіонах перевищує долю природного газу в структурі собівартості товарної продукції і підприємства ТКЕ залишаються збитковими від зростаючої долі пільгових споживачів та зниження обсягу отриманої компенсації.

Звертаємо увагу на **незаконність положень постанови КМУ від 11 січня 2005 р. № 20** в частині проведення клірингових розрахунків між Нафтогазом, ТКЕ та Державним бюджетом України, оскільки стаття Податкового кодексу 200¹ на яку йде посилання в постанові, не містить положень про субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій населенню.

4.1 Необхідно:

А) Забезпечити грошовими коштами «монетизувати» пільги та субсидії, визначивши в держбюджеті реальне джерело компенсації.

Б) Внести відповідні зміни до постанови КМУ від 11 січня 2005 р. № 20 «Про затвердження Порядку перерахування деяких субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг, субсидій та компенсацій» в частині скасування норм, визначених пунктами 7-12 (механізм клірингових розрахунків).

5. Постановою Кабінету Міністрів від 18 червня 2014 р. № 217 встановлений алгоритм розподілу коштів, що надходять від споживачів на рахунки зі спеціальним режимом використання на користь Нафтогазу, що передбачає коефіцієнт розрахунків (Кр), який збільшує відсоток поточних розрахунків теплопостачального підприємства за газ на суму заборгованості, що виникла з 1.09.2015 року. В результаті чого підприємства ТКЕ не отримують оборотних коштів. Положення цієї постанови суперечить вимогам частини четвертої статті 13 Конституції України щодо недопустимості запровадження економічної преференції для окремої категорії суб'єктів господарювання.

Сьогодні ігнорується наявність заборгованості теплопостачальних підприємств перед Нафтогазом, що виникла до 1.09.2015 року. Як зазначено вище, на 1.08.2016 р. вона становить 18.9 млрд грн. Фінансових можливостей самостійно її реструктуризувати у теплоенерго немає. Лише 2.9 млрд – це борги, що накопичилися протягом 2016 року.

За даними Мінрегіону (підтверджені протоколами регіональних комісій з питань визначення різниці в тарифах) станом на 1.01.2016 року сума заборгованості держави з різниці в тарифах становить 3,6 млрд грн. (1,6 млрд – це заборгованість з різниці в тарифах перед теплоенерго). Фактична заборгованість, яка не підтверджена протоколами комісій через те, що їх діяльність не була передбачена законом Про державний бюджет України на 2016 рік, і комісії не були сформовані для підтвердження різниці за листопад та грудень 2015 року, становить 5,3 млрд грн.

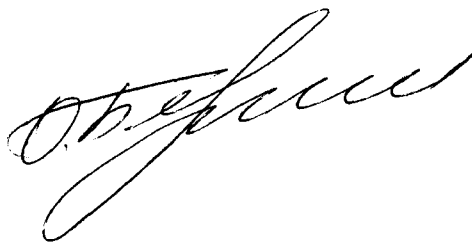
5.1 Необхідно:

А) Терміново Уряду подати до Верховної Ради комплексний закон щодо реструктуризації заборгованості за енергоносії підприємств водо-, теплопостачання.

Б) Визначити вже в Державному бюджеті України на 2017 рік джерела погашення частини реструктуризованої заборгованості за енергоносії – з коштів державного бюджету, місцевих тощо.

З повагою

Голова фракції

О. Р. Березюк